



**Do druku nr 2477**

**URZĄD  
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**MINISTER**

*Prof. dr hab. Danuta Hübner*

Min. DH/ 388 /2004/DPE/mj

Warszawa, dnia 5 lutego 2004 r.

**Pan  
Jerzy Wenderlich  
poseł na Sejm RP  
Przewodniczący Komisji  
Kultury i Środków Przekazu**

**Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej sprawozdania Komisji o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (druk nr 2213), wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) oraz art. 42 ust. 4 Regulaminu Sejmu przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.**

W związku z przedstawionym sprawozdaniem komisji (druk nr 2477) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Przedmiotem projektowanej ustawy jest nowelizacja ustawy o radiofonii i telewizji w celu jej dostosowania do przepisów prawa europejskiego.
- II. Zastosowanie mają tu przede wszystkim przepisy Dyrektywy Rady nr 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. mającej na celu koordynację niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw członkowskich odnoszących się do wykonywania telewizyjnej działalności nadawczej (Dz.Urz.WE nr L 298 z 1989 r. z późn. zmianami) – tzw. dyrektywy o telewizji bez granic. Ponadto należy wziąć pod uwagę postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską dotyczące swobody prowadzenia działalności gospodarczej (art. 43 i nast. TWE) oraz swobody przepływu kapitału (art. 56 i nast. TWE), a także postanowienia w zakresie zasad udzielania pomocy publicznej dla przedsiębiorstw (art. 87 i 88 TWE) wraz z przepisami Dyrektywy Komisji nr 80/723/EWG z dnia 25 czerwca 1980 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych Państw członkowskich z przedsiębiorstwami publicznymi oraz przejrzystości finansowej niektórych przedsiębiorstw (Dz.Urz.WE nr L 195 z 1980 r. z późn. zmianami).
- III. Projekt wprowadza przepisy implementujące postanowienia dyrektywy o telewizji bez granic w zakresie:

- jurysdykcji władz polskich nad nadawcami,
- definicji ustawowych,
- kwot ekranowych,
- definicji audycji europejskiej,
- ograniczeń możliwości reklamowania określonych towarów oraz zasad przerywania audycji blokami reklamowymi,
- ochrony małoletnich przed treściami zagrażającymi ich rozwojowi.
- swobody retransmisji programów.

Projekt dostosowuje ponadto przepisy ustawy o radiofonii i telewizji do prawa wspólnotowego w zakresie finansowania działalności nadawców publicznych ze środków abonamentowych oraz dostępu podmiotów z państw członkowskich do kapitału spółek dysponujących koncesjami na nadawanie programów radiowych i telewizyjnych. Przepisy projektu w postaci zawartej w sprawozdaniu Komisji są generalnie zgodne z prawem wspólnotowym.

- IV. Jednakże w art. 1 pkt 4 projektu, w nowym brzmieniu art. 15 ust. 1 zd. drugie ustawy o radiofonii i telewizji, wprowadza się kwotę ekranową audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim wyprodukowanych przez producentów niezależnych, przy czym wysokość tej kwoty (10% czasu nadawania) pokrywa się z wysokością kwoty europejskiej produkcji niezależnej, zawartej w przepisie art. 15a ust. 1. Ustanowienie takiej kwoty jest niedopuszczalne z punktu widzenia zgodności z prawem wspólnotowym. Dyrektywa o telewizji bez granic nakazuje stosowanie kwoty audycji europejskich wyprodukowanych przez producentów niezależnych. Ma to na celu promocję europejskiej niezależnej twórczości telewizyjnej. Tymczasem w proponowanym przepisie art. 15 ust. 1 zd. drugie zastępuje się promocję twórczości europejskiej promocją twórczości wyłącznie polskiej, co nie stanowi prawidłowego wykonania obowiązku wynikającego z dyrektywy. Stosowanie tzw. kwot językowych, co projektodawca czyni w art. 15 ust. 1 zd. pierwsze, jest przez praktykę prawa wspólnotowego dopuszczane ze względu na potrzebę promocji rodzimej kultury, jednak tego wyjątkowego dopuszczenia nie można wykorzystywać do ustanawiania kolejnych, dodatkowych kwot językowych. Należy przy tym zaznaczyć, że ustanowienie kwoty audycji niezależnych wytworzonych pierwotnie w języku polskim byłoby niezgodne z prawem wspólnotowym także w wypadku, gdyby kwota ta była niższa od kwoty audycji europejskich wyprodukowanych przez producentów niezależnych. Fakt całkowitego skonsumowania kwoty europejskich audycji niezależnych przez kwotę audycji niezależnych wytworzonych pierwotnie w języku polskim jedynie zaostrza stan niezgodności z prawem wspólnotowym.

**W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, że projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej, z wyjątkiem przepisu, o którym mowa w punkcie IV opinii.**

Z poważaniem.

Z up. Sekretarza Komitetu  
Integracji Europejskiej  
PODSEKRETARZ STANU

Integracji Europejskiej

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Waldemar Dąbrowski  
Minister Kultury